

Finansministeren: De to Lovforslag, som nu foreligge, ere komne til Thinget paa et saa seent Stadium, at der selvfølgelig ikke kan stilles nogen Fordring til det ærede Thing om at give dem en omhyggelig og grundig Undersøgelse, hvorfor jeg altsaa ganske maa henstille til det høie Thing, om det vil finde det rigtigt at behandle disse Forslag eller lade dem ligge til en følgende Session; men jeg skal dog tillade mig at udtale, at jeg troer, at disse Lovforslag have saadanne Egenskaber, at, dersom det ærede Thing kunde finde det rigtigt fra dets Standpunkt at vedtage dem i denne Session, vilde det være heldigt. Jeg troer nemlig, at disse Forslag paa een Gang tilveiebringe passende Lønningsforhold for de Embedsmænd, som Talen er om, og tillige give en Besparelse for Statskassen, som vi jo Alle ville bestræbe os for at skaffe tilveie, hvor det lader sig gjøre, uden at nogen Interesse derved udsættes for Fare. Jeg maa dernæst med Hensyn til Behandlingen i det andet Thing af det Forslag, som her nærmest foreligger, bemærke, at det ved 2den Behandling var vedtaget i en meget betydelig forskjellig Stikelse fra den, hvori det nu foreligger, men at det dernæst efter en fra min Side foretagen, meget alvorlig Undersøgelse af, hvad der maatte siges at være nødvendigt for disse Embedsmænds forsvarlige Lønning, ved 3die Behandling er blevet vedtaget ved stor Smødekommens, men tillige trods alvorlige Betænkkeligheder fra det andet Things Side i den Stikelse, hvori det nu foreligger. Det vil sees, at disse Embedsmænd i det Hele ere stillede paa Lønninger, som ved første Diekast see noget større ud end de, der findes i de andre Lønningslove, men dette vil let forklares heraf, at Amtsforvalternes Stilling som Kasseembedsmænd er af langt større Betydning og forbunden navnlig med langt større Ansvar end de fleste af de Embedsmænds, som Talen er om i de andre Lønningslove. Det vil jo erindres, at enhver Amtsforvalter er, om jeg saa maa sige, stillet som Chef for den Administration, der

hører under hans Amtsforvalterdistrict, medens dertimod den større Deel af de Embedsmænd, der omhandles i de andre Lønningslove, nærmest maae betragtes som Mellemled. Der vises disse Embedsmænd en saa stor Tillid, og saamange af Statens Interesser ere knyttede til og hvile paa en forsvarlig Udførelse af deres Gjerning, at disse Embedsmænd bør være rundelig lønne, og jeg tør derfor sige, at, dersom man kun vilde bedømme Lønningerne efter hvad der her staaer udtrykt med Tal, vilde de saa godt som allesammen utvivlsomt findes at være for lave. Men hvad man maa lægge Mærke til ved Siden heraf, og hvad man ogsaa vil blive opmærksom paa, naar man betragter, hvad der staaer i den paafølgende § 4 i dette Lovforslag, er, at der tilflyder Amtsforvalterne i Embeds Medfør ikke ubetydelige uvisse Indtægter. Det omtrentlige Beløb af disse uvisse Indtægter, der ere nævnte i § 4, bleve opgivne i de Motiver, hvormed dette Lovforslag oprindelig blev forelagt, og Thinget vil deraf have seet, at det Tillæg til de faste Gager, der paa den Maade ydes Amtsforvalterne, er ingenlunde ubetydeligt, saa at, naar man lægger det sammen med de Gager, der her staae opførte, kunde det endog synes, at Lønningerne bleve større, end det strengt taget vilde være nødvendigt. Men her kommer igjen en anden Betragtning frem, nemlig at der ved Fastsættelsen af de Contoirholdsbeløb, som indeholdes i den anden Lov, der idag foreligger Thinget, saavel som ogsaa tildeels ved Fastsættelsen af Gagerne, er taget Hensyn til disse uvisse Indtægters Størrelse, saaledes, at ved adskillige af de Embeder, der ere nævnte her i Loven, vil Amtsforvalteren ingenlunde være istand til at afholde sine Contoirholdsudgifter alene ved Hjælp af den Sum, der er tilstaaet ham i Contoirhold, men en Deel af Contoirholdsudgifterne maa bestrides ved disse uvisse Indtægter. Jeg skal tillade mig at nævne et Exempel. Der er saaledes en Amtstue, som ligger midt i et meget betydeligt kongeligt Stovdistrict. I Embeds Medfør